Wannemad ei jääks siis ka mitte õigest ja süddamelikkust armastust laste wasto tahha. Eks sel wisil perred saaksid nähtawalt Jummala templiks mudetud, kus waikne assi, jummalakartlik meel ja halli rahho Waim ilma keelmata wallitseks. Sedda ello õnne sowib teile keikide se mees, kes neid luggemissi teile on kirjutanud.

Tallina Ma-rahwa mõnnusa wannad sannad.

Meie wannad sannad on täis tarkust ja tõt. Auustagem sepärrast wannematte mälestusi, kelle käest need wannad sannad olleme pärrinud, sel wisil, et nenda teme ja ellame, kuida need wannad sannad õppetawad. Kui need meie Kalendri luggejatte mele pärrast on, siis pakkutakse neile siin mõnned, ja saab senna pool weel jure.

„Aia ahne, pot nõid.“ Se kes maias, raisab omma tarwilist maia warrandust.

„Anna pil hullo kätte, hul aiab pilli lõhki.“ Kui annate rummala lapsele middagi, siis se on otsas.

„Ärra arwa koera karwast, waid hambast.“ Se wäljaspiddine teagomood ei anna inimeste seestpiddist kõlbdust selgeste ülles.

„Ei kahhe perre koer sa ellades süa.“ Kes kahte herrad tahhab tenida, ei sa mollematte käest ühtegi.

„Ei kaarn pista kaarna silma.“ Üks warras ei ilmuta teise wargust.

„Ei keik kannad sa õrrele.“ Ei keik inimesed ei sa wäljaspiddist õnne kätte.

„Ei küssia su peale lõda mitte agga wõtja käe peale lüakse.“ Peab palluma, mis tarwis on, ja ei mitte ommast Peast wõtma.

Eesti rahwa Kalender 1853, lk. 32